

Sygn. akt II CNP 73/11

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2012 r.,
skargi G. G.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 maja 2010rwydanego
w sprawie z powództwa G. G.
przeciwko Z. Z.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez G. G. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 maja 2010 r. pozbawiona jest jednego spośród niezbędnych elementów tej skargi, a wymienionego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarżący nie wykazał aby spełniona została przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ ograniczył się tylko do stwierdzenia, że brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.